

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Sabinus Episcopus mistum venenum bibt innoxium sibi, noxium miscenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

etiam culpa pariter ac poena remissa, iussit eum è suo calice bibere. Bibit, & poculum, quod prius contempserat, suo damno, jam optata benedictione sensit salutare, sanus enim domum rediuit, imposterum semper, quoties sitiret, Wilibrordi recordaturus. Nimirum sapuit hic ictus, prudentius facturi sunt, qui ante ictum sapientes, dum ipsi vino, ciboque abundant, pauperum & peregrinorum, sicutientium, & famelicorum non obliuiscuntur. Fortasse enim & ipsi aliquando sient, aut esurient. Nesciunt enim, quid seruus vesper vebat.

Ad hos sicutientes, & vel male, vel bene bibentes appono & illud, quod D. Gregorius, in poenam talionis, accidisse memorat. Tamerisi enim id nō accidit in aquę elemento, euenit nihilominus, in poculo, inter liquida annumerando, & luculentissimo talionis argumento. Verba D. Gregorij sunt ista: *Venerabilis viri (Sabini Canusina urbis Episcopi) cùm ad exemplum vita sequentium in longum senium vita traheretur, eius Archidiaconus ambitione adipiscendi Episcopatus accensus, cum extinguere veneno molitus est. Qui cùm vini fætoris animum corrupisset, ut mixtum vino veneni ei poculum praberet, refectionis hora cùm iam vir Dei ad edendum discumberet, ei p̄m̄is corruptus puer hoc, quod ab Archidiacono eius acceperat, veneni poculum obtulit. Cui statim venerabilis Episcopus dixit: Bibe tu hoc, quod mihi bibendum prabes. Tremefactus puer deprehensum se esse sentiens, maluit moriturus bibere, quam poenam pro illa tanti homicidiū culpa, tolerare. Cumq; sibi ad os calicem duceret, vir Domini compescuit, dicens: Non bibas, da mibi, ego bibo, sed vade dic er, qui tibi illud dedit: Ego quidem venenum bibo, sed tu Episcopus non eris. Facto igitur signo crucis, venenum Episcopus bibit securius. Eademq; hora in loco alio, in quo erat Archidiaconus eius, defunctus est, ac si per os Episcopi ad Archidiaconi viscera illa venena transiissent. Cui tamen ad inferendam mortem venenum quidem corporale defuit. Sed hunc, in conspectu aterni Iudicis, venenum sua malitia occidit. Quod saepius accidit, quā animaduertatur, Deo Sanctos suos protegente, & virus invenientes refundente. Libet Sabini facto cantu applaudere.*

*In sanitatem ceterorum ceteri,
Sed innocentis, si venenum misceras,
Sibi salutem, ceteris mortem bibunt.*

Ggg

Omnium

Virgil. II.

Geor.

XII.

S. Gregor.

lib. 3. dial. c. 5.